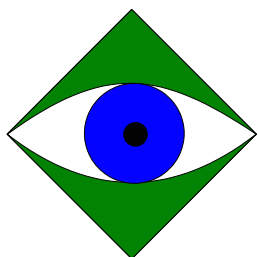

KOKOSY

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 7. Ročník 25.
březen

Vyšlo: 27.2.2023

Kalendárium

Zapište si do diáře

Oddílový března nás pozve také jen na jeden výlet. Bude jím jednodenní výprava 25. března. Výlet povede Lembas a podrobnosti se dozvíte z webu i pozvánky jako obvykle dva týdny před výletem.

Oddílovka bude 27. března a můžete se těšit na další číslo kOKOsu a na soutěž na téma zdravotověda.

Blahopřejeme

Narozeniny	Svátky
5. března – Barnabáš (8) 9. března – Iva (14)	25. února – Liliana 2. března – Anežka 7. března – Tomáš 18. března – Eduard 19. března – Jozef 30. března - Ernest

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci únoru se náš počet nezměnil. Zaznamenali jsme však zájem hostů o účast na táboře. Zvážíme ji, pokud nebude dostatek pravidelných členů..

Pojed'te s námi na zkoušku

Pokud by naše akce chtěli navštívit hosté nebo si naši bývalí členové připomenout naši činnost příležitostnou návštěvou, rádi jim účast na našich akcích umožníme. Tentokrát bude zvláště vhodný jednodenní výlet 25. března. Očekáváme první opravdu jarní květiny snad i jarní počasí.

Tábor – přihlášky a zájem

V průběhu února jsme rozdali přihlášky na tábor a již se nám první vrátily. Opět prosím všechny ostatní, kdo na tábor chtějí jet, aby přihlášku odevzdali co nejdříve, pode toho pak rozhodneme o účasti dalších případných hostů. Pro členy oddílu je místo vždy, ale rádi bychom nedělali nějaké doplňky na poslední chvíli.

Ozvěny měsíce

Stará Říše – 24.-26. února 2023

Výlet do Staré Říše byl na počátku pronásledován nepřízní osudu ve formě nemocí a tak nás nakonec odjelo pouze jedenáct. Z Florence se nakonec vypravili autobusem směrem na Jihlavu Bizon, Prtě, Piškot, Míša, Mikuláš, Tomáš, Mára, Tonda Ernest, Jožka a Julča.

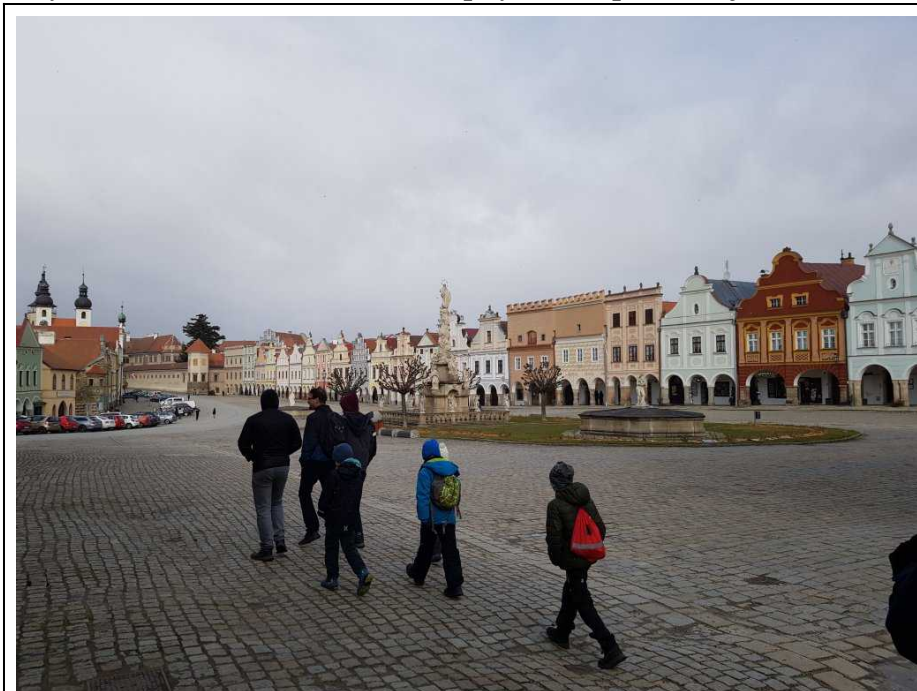
Všechny přestupy jsme stihli a tak jsme se v pátek večer ocitli na barokní faře ve Staré Říši.

Farní ubytování sice mělo do dokonalosti daleko, ale cena byla příznivá a leckterá DDM také skýtají různá překvapení. V pátek jsme se stihli již jen uložit a odebrat se spát, abychom byli silní na sobotní výlet.

V sobotu nás autobus odvezl do Telče. Neměli jsme zde však připravenou žádnou prohlídku, ale přešli jsme město a vyrazili na naučnou stezku Lipky. Ještě předtím jsme však zašli nakoupit jídlo na oběd.

V pátek jsme chvíli čekali před kostelem ve Staré Říši.

V Telči na náměstí Zachariáše z Hradce

Počasí se silně ochladilo a celý den nás pronásledovaly střídavé sněhové přeháňky.

Na staroslavném Telčském náměstí vyhlásil Mikuláš první hru, děti si měly všimnout svého okolí a vedoucí mohli pokládat záludné otázky na to, co jsme viděli.

Přes náměstí jsme pokračovali k zámku, pak přes zámecký park a dále po červené značce a naučné stezce. Za proměnlivého počasí jsme došli kolem

přírodní rezervace Luh u Telče až ke kapli Svatého Karla Boromejského. Tady jsme dali oběd a první hru.

Cílem hry bylo přiřadit k sobě informace o významných řeholních řádech. Nejprve děti

Přicházíme ke kapli Svatého Karla Boromejského

obdržely tabulku, kde byly tyto informace sepsány a následně již po paměti sbíraly lístky a snažily se je správně seřadit. V průběhu hry se spustil vítr následovaný hustým chumelením a tak jsme vyrazili na zpáteční cestu.

Počasí bych neváhal nazvat aprílovým, kdyby nebyl teprve únor, protože chvíle chumelení se střídaly s chvílemi hřejivého slunečního svitu.

Druhou větví naučné stezky jsme se vrátili

do Telče, v zámeckém parku jsme za slunečního svitu začali další hru, tentokrát šlo o to projít klášter podle pokynů. V podstatě vyznat se v mapě a dokázat postupovat podle popisu. Hru jsme pochopitelně dohrávali ve vánici.

Nakoupili jsme jídlo na večeři a snídani a vyrazili autobusem zpátky do Staré Říše, tedy téměř. Ve skutečnosti jsme vystoupili ve stanici Olšany a vyrazili obdivovat rašící bledule na PR Jechovec. Došli jsme do Staré Říše a Prtě se ujal přípravy večeře. Kvůli nedokonalostem kuchyně se příprava mírně protáhla.

Po večeři jsme si zahráli ještě hru na obsazování místa kuchaře, která byla obdobou známé hry na Parlament a pak jsme se již odebrali spát.

Od kaple nás zahrno husté sněžení.

V neděli ráno jsme se probudili a ve středním tempu si zabalili a uklidili a pak jsme faru opustili a s veškerou bagáží zamířili do Třebíče. Tam jsme vyrazili k bazilice a ve zdejším infocentru si na celý den odložili batohy. Pak jsme vyrazili na prohlídku židovského města.

Prošli jsme až k zadní synagoze a tady jsme si koupili samostatnou prohlídku. Děti

nejvíce zaujal model židovské čtvrti, kde si bylo možné rozsvícením zvýraznit lokality na modelu.

Od synagogy jsme zamířili přes řeku na hlavní náměstí a dali si oběd v místní kebabárně. To nám zabralo čas do

prohlídky baziliky. Bazilika v Třebíči je významná pozdně románská stavba unikátní přechodem mezi slohy a je jedním z důvodů zápisu města mezi památky UNESCO.

V zámeckém parku svítilo slunce

Začínající květy bledulí na PR Jechovec

Po prohlídce jsme vystoupali k židovskému hřbitovu a když jsme si prohlédli i ten, odešli jsme do parku Hrádek k závěrečné hře. Tentokrát šlo o to servírovat pokrmy v klášteře podle pravidel Benediktýnské řehole. V průběhu hry se opět spustila chumelenice a tak jsme sestoupili pro batohy do infocentra a odebrali se na autobusové nádraží, kde jsme posléze nastoupili do autobusu a nechali se dovézt až do Prahy.

Zbývá mi poslední odstavec na závěrečné slovo. Výlet

byl nabitý památkami a mírně pronásledován nepřízní počasí. Rozhodně stál za účast a je jen škoda, že vás nevyrazilo více, i když se tu zase sešla velmi dobrá a bezproblémová skupina, která dokázala vánici vzdorovat.

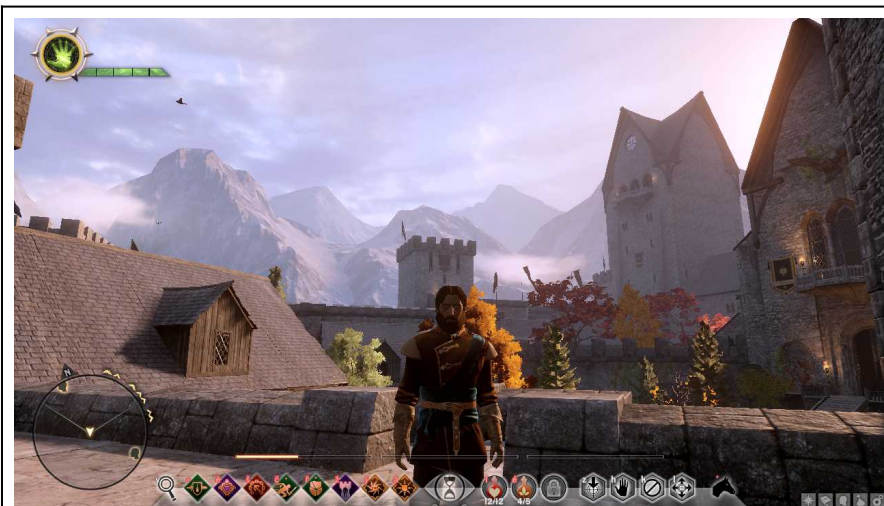
(bi)

Herní koutek

Dragon Age: Inquisition

Přiznám se, že jsem trochu váhala s tím, psát článek zrovna o této hře, protože vím, že někteří členové oddílu ji hráli a na některých věcech se prostě neshodneme. A to je v pořádku, všichni máme své zkušenosti a preference. V tomto článku bych ráda shrnula nejen důvody, proč se mně Inkvizice líbí a proč si myslím, že je to dobrá hra, ale také proč dokáže být v některých ohledech problematická a poněkud "otravná". Dále bych ráda upozornila, že článek může obsahovat i drobné spoilery, hlavně pokud mluvíme o ději hry.

Vraťme se ale na začátek. Dragon Age: Inquisition je totiž třetí z řady Dragon Age, která se odehrává v

Anežka své obrázky nedodala, tak snad pár záběrů z mého průchodu hrou, tady jsem v pozdější fázi na hradě, který se stane sídlem Inkvizice.

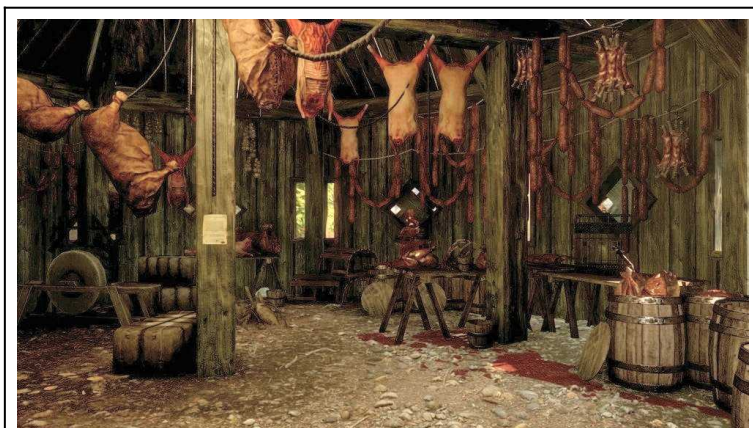
zemi Thedas. Očekává se vydání čtvrtého dílu, ohledně podrobností o datu vydání však EA a BioWare intenzivně mlží a datum se stále posouvá, na uvedení čtyřky si tedy budeme muset ještě počkat. Inkvizice tedy vzešla z dílny BioWare, vývojářské divize Electronic Arts (nebo Evil Arts, jak mu říkají někteří nejmenovaní), jejíž první díl Dragon Age: Origins vyšel už v roce 2009. Na celkem zdařilé Origins navázal v roce 2011 druhý díl Dragon Age II a mezi námi děvčaty, žádná sláva to nebyla. Děj byl nezáživný, možnosti výběru hlavního hrdiny byly značně osekány a lokace vypadaly všechny stejně, takže když jste procházeli jednu písčitou pobřežní stezku, která vypadala úplně stejně jako ta, kterou jste procházeli v minulém questu, dali byste všechno za to, aby se objevil drak a sežral vás. Aspoň by byla v té pusté poušti zmaru a nudy nějaká legrace.

O dvojce mluvíme hlavně proto, protože její závěr slouží jako faktický základ dějové linie pro díl třetí. Inkvizice se objevila v listopadu 2014 a už na první pohled bylo jasné, že ze vzhledu, herního systému a stylu boje nezůstal téměř kámen na kameni. Zlepšila se animace, textura materiálů, svět byl najednou mnohem otevřenější. Otevřené světy s sebou nesou i své problémy, k tomu se však ještě dostaneme. Děj tedy začíná tam, kde končí díl dvojky. Po výbuchu sídla Církve (Chantry) ve městě Kirkwallu se mágové po celém Thedasu vzbouří a rozpoutají krvavou válku se svými bývalými strážci, Templáři, rytíři, kteří měli za úkol kontrolovat mágy v rámci Kruhu (Circle of Magi) a popřípadě zasáhnout, kdyby došlo k posednutí mága démonem. Z toho, co mělo původně fungovat jako akademie, kde se mágové učí kontrolovat své schopnosti, se postupem času staly de facto vězení pro mágy, ovládaná Templáři. Situace vyescalovala právě v Kirkwallu, kde se jeden mladý uprchlý čaroděj rozhodl, že situace zašla už příliš daleko. Církev mágům nepomůže a nadvláda Meredith, tyranské kapitánky Templářů (která i tyrankou byla), musí skončit. Rozhodl se k radikálnímu řešení a vyhodil do povětří budovu Církve. Nastal masakr epických rozměrů, který se z Kirkwallu rozšířil do celého Thedasu.

A zde začíná děj Inkvizice. Po roce války všichni proti všem uspořádala hlava Církve Justinia konkláve, které mělo válku mezi mágy a templáři ukončit jednou provždy. Na

konkláve však dojde k explozi, při které spolu s nejvyššími představiteli Církve umírá i sama Justinia. Veškerá naděje na mír zdánlivě umírá s ní. Jediný, kdo výbuch přežije, je vaše postava, která se probírá v troskách chrámu s podivnou svítící věcí na ruce. Jak se ukáže, držíte klíč k záchraně světa. S momentálně indisponovanou Církví a nefungujícím spojením s mágy a Templáři je založena (respektive znovuobnovena) Inkvizice a s Inkvizitorem v čele (tedy vaší postavou) musí opět nastolit mír a pořádek. A v procesu vyšetřit vraždu hlavy Církve. A zastavit válku, než se mágové a templáři pobijí navzájem. A zabránit tomu, aby svět ovládl padouch aspirující na boha. A občas ulovit horskou kozu.

Právě množství sbíracích questů, kde jde čistě o to, nasbírat dost kytiček nebo kozích kýť je

Screenshot s Anežčinými oblíbenými horskými kozami se mi nepodařil, tak aspoň pohled na chýši plnou kozího masa.

jedním z úskalí otevřeného světa Inkvizice. Po chvíli zjistíte, že jen chodíte a sbíráte to či ono, abyste splnili pro vývoj děje vlastně nepodstatný sidequest, za který získáte akorát pár bodů zkušenosti a nějakou tretku, kterou stejně obratem prodáte. Když takový úkol plníte jednou, dvakrát, může to být i příjemná odbočka od hlavní dějové linie. Když však už po desáté sbíráte deset květin a kozích kýť, tak už vám to začne lézt na nervy. Bojový

systém se může zdát komplikovanější a pro někoho méně zkušeného hůře uchopitelný (zde mluvím z vlastní zkušenosti). Naštěstí si boj můžete "pauznout", rozmyslet se, rozdat akce vašim společníkům, pokochat se okolní krajinou a pak jít vesele mydlit démony, draky, obry, mágy, Templáře, Qunari, vlky, náhodné zločince, horské kozy a obecně cokoliv, jehož existence představuje dešťový mráček na čisté obloze vašeho dokonalého dne. Z druhého dílu byla zachována možnost si rollovacím kolečkem celé bojiště odzoomovat, což vám dá dobrou představu o tom, kde se jednotlivé postavy zrovna nacházejí.

Pravda, Inkvizice není perfektní. Má své mouchy: vsudypřítomné zbytečné otravné sbírací questy, sidequesty, které nedávají smysl, jízdu na koni, kdy se kůň (nebo jiné jízdní zvíře) špatně řídí a ze zásady nejede tam, kam vy chcete. Na druhou stranu nabízí pestrou škálu možností postav, za které můžete hrát, zbraní a zbroje, které můžete vyrábět a velmi různorodé prostředí ve kterém se pohybujete, což je ve srovnání s dvojkou a dunami 1 a dunami 2, popřípadě jeskyní 1 a jeskyní 2, celkem příjemná změna. Čistě vizuálně je Inkvizice překrásná. Hra vás také zaměstná řadou hlavolamů a hádanek v rámci hlavních questů, nad kterými je nutno se i trochu zamyslet. Škoda je, že některé hlavolamy nedávají smysl a jejich plnění spíše frustrující. Orákula, kde spojujete hvězdy jedním tahem tak, aby vzniklo souhvězdí, vás můžou dost potrápít. Od čeho ale máme nakonec Youtube návody, že?

Co mě osobně drží u Inkvizice a proč se k ní tak ráda vracím je příběh. Děj je dramatický, napínavý a občas vás nutí ke složitému rozhodnutí, kde ani jedna možnost není správná, nakonec ale tu volbu musíte udělat a přijmout důsledky. Sbíracím questům se často můžete vyhnout. A nebo si můžete říct "kašlu na to", naběhnout do lesa a mlátit po kebuli všechno, co vám přijde do cesty. Nakonec, po dlouhém, namáhavém dni chceme občas jen jediné: jít a ulovit si nějakou tu kozu.

Anežka

Oddílové kulinářské zážitky

Zážitek Mikulášův

Já jakožto milovník grilování se nejvíce ze všeho vždycky na táboře těším na poslední večeři před odjezdem nebo také na špagety s červenou omáčkou. Na táboře se však stávají i situace, kdy jste donuceni sami něco jedlého vyprodukovat a to dokonce občas musí být složitější než buřt ohřátý na pánvičce. Kulinářské zážitky s našim oddílem má asi většina z nás spojené s jednou táborovou událostí, která téměř zaručeně přitahuje déšť (ne-li dokonce slejvák), tedy samostatným vařením. Nebudu však zde vyprávět o známých „pokrmech“, jako byla třeba legendární Lembasova okroška, ale pokusím se vyprávět o svých vlastních zážitcích z tohoto jednoho velmi náročného táborového odpoledne.

To, jak jsem vařil nebo spíše pomáhal vařit, když jsem byl ještě mladší vynechám a přesunu se

Fotografie ze samostatného vaření 2019 podle množství potraviny v pekáči soudím, že to bylo ono nešťastné pečení v alobalu.

rovnou do doby, kde jsem si už opravdu musel hrát na šéfkuchaře jakožto vedoucí skupinky. Můj první pokus skončil opravdu neslavně. Rozhodl jsem se totiž, jakožto vaření téměř neznalý, pro riskantní techniku – pečení v alobalu v horkém popelu. Konkrétně jsme dělali masovou roládu. Vše šlo jako po másle jen do té doby, než nastal čas roládu z popela vytáhnout ... Po vybalení z alobalu nebylo ani jisté, jestli se vůbec uvnitř nacházelo dříve něco jiného než uhlí a popel. Jedinou útěchou pak byly brambory osmažené ve slupce na pánvi. V dalších letech už jsem se poučil a rozhodl se pro vaření bezpečnějšími metodami. Nepamatuji už si přesně na další léta kromě jednoho. Ani si nejsem jistý, co jsem přesně vařil, ale jedno vím jistě. Jakmile jsme dovařili, rozhodl se jeden nejmenovaný člen druhého týmu nám s dobrým úmyslem pomoci a odnést námi navařený pokrm od ohniště do kuchyně k hodnocení vedoucím. Ovšem vlivem osudu či možná spíše jeho nešikovnosti, se mu podařilo nádoby s našim pokrmem vyklopit na zem.

Na závěr nutno ještě podotknout, že i přes počáteční neúspěchy se mi nakonec jakožto nejstaršímu soutěžícímu povedlo samostatné vaření vyhrát, což považuji za osobní úspěch a je dost možné, že to dokonce bylo ten rok, co naše jídlo skončilo na trávníku, ale tím si nyní nejsem jistý a ani to není pro toto vyprávění důležité. Zajímavé ovšem je, že i po těchto zkušenostech jsem se sám rozhodl později jakožto oddílový vedoucí vést vlastní vařící kroužek, i když se jednalo „jen“ o vaření v setonově hrnci.

Mikuláš

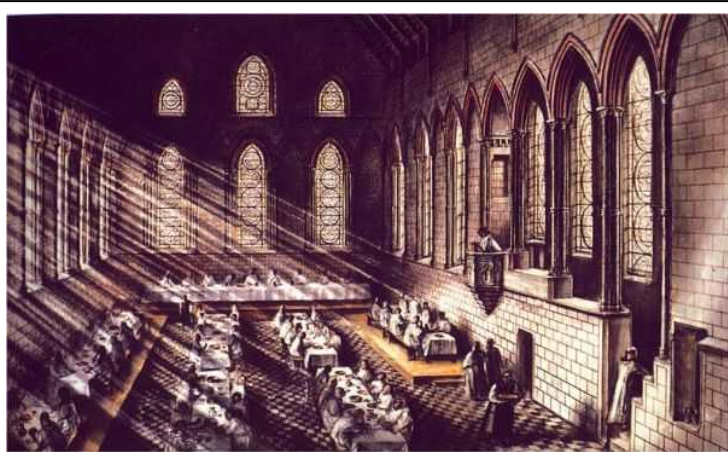

Poklady kuchyně

Vaření v klášteře

Na výletě jsme se dozvěděli něco o tom, jak se vařilo a vaří v klášterech. Obecně měly mnišské řády určeno, jak se mají jejich členové stravovat. Středověké kláštery neměly kuchaře ani kuchařky, ale jídlo připravovali mniši sami. Vařilo se v různých, většinou keramických nádobách - hrncích, kotlících nebo kuthanech (pánvičky na nožičkách). Vzhledem k tomu, že mniši nesměli jíst maso (s výjimkou ryb a drůbeže), připravovaly se zde většinou různé obilninové kaše, pekly různé druhy chleba, placek a sladkých moučných jídel.

Současné klášterní kuchyně jsou moderně, i když jednoduše zařízené, mohou ale mít i třeba myčku na nádobí. V kuchyni také mohou pracovat světští zaměstnanci kláštera.

Rekonstrukce podoby refektáře

V některých klášterech existovala také kuchyně opatská, v níž se vařilo pro opata, případně pro hosty kláštera. Další kuchyně fungovala v rámci klášterní nemocnice. Na rozdíl od mnišské kuchyně se v obou mohlo připravovat také maso. Ať již pro vznešené hosty nebo pro nemocné, kteří směli pro posílení maso jíst.

Na jaře a v létě jedli mniši během dne dvakrát. První jídlo měli v poledne, druhé večer, asi hodinu před spaním. Od září se denní rytmus měnil na zimní, kdy řeholníci měli během dne jen jedno jídlo. To jedli v časném odpoledni kolem 14. hodiny. Množství jídla zůstávalo stejné, ať se v klášteře jedlo dvakrát či jednou denně. V prvním případě bylo jen rozděleno na dvě části. Jiná situace nastala s příchodem velkého půstu před Velikonocemi. Tehdy se změnila nejen doba jídla, ale i jeho množství. V době čtyřicetidenního půstu dostávali mniši najíst až těsně před spaním a navíc bylo jídlo velmi skrovné.

Podle řehole sv. Benedikta měli mniši mít ke každému z jídel, ať už šlo o období letní nebo zimní, dva vařené pokrmy. K nim se mohla ještě podávat zelenina nebo ovoce. Mnišská strava nesměla obsahovat maso čtvernožců, ryby a drůbež však povoleny byly. Jako lahůdky měli mniši sladké pečivo, o svátcích dostávali zvláštní porce ryb, vajec nebo ovoce.

Za nápoj sloužila voda a víno. V českém prostředí nahrazovalo víno pivo. Již ze středověku existují zprávy o klášterních pivovarech, v dnešní době stále existuje několik klášterních pivovarů a jsou důležitou finanční pomocí pro klášter.

Během jídla bylo v refektáři zachovááno naprosté ticho. Mlčení v refektáři dokládají i katalogy znaků, v nichž je vždy rozsáhlá část věnována jídlu. Během jídla mniši naslouchali zbožné četbě, refektáře byly proto vybaveny tzv. lektoriem, vyvýšeným prostorem podobným kazatelně nebo dřevěným pultíkem. Odtud četl mnich, který měl právě službu, ostatním spolubratrům vybrané náboženské texty.

Klášter vždy pamatoval na chudé. Vařilo se o něco více, než mniši mohli sníst, a zbylé jídlo se denně nosilo před klášterní bránu, kde čekali chudí. I řada dnešních klášterů, hlavně ve městech, vaří každý den polévku, kterou pak rozdává.

Klub gurmánů

Zážitky z celoroční hry

V únoru se klub Gurmánů vypravil zkoumat taje klášterních kuchyní. Nakonec dokonce zkusili sami uvařit klášterní stravu dle benediktýnské řehole.

Mezidružinová soutěž

Ve čtvrtém kole jste sháněli recept na **fugu**. Zatím ještě nevím, jak se která družina úkolu zhostila. Pro páté kolo zkuste najít recept na **haggis**. Hledejte všude možné a snažte se zjistit, jak jej připravit co nejlépe. (bi)

Bodování za leden a únor:

I v únoru pokračovaly hory i nemoce, hranice pro velký lístek je 177,1 bodu a budou dokonce tři.

	jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina	
1.	Tomáš	121	253	Pařáti	14.	Áňa	45	69	Zobáci
2.	Mára	97	238	Zobáci	15.	Janis	0	69	Pařáti
3.	Ernest	98	193	Zobáci	16.	Mia	45	67	Vlaštovky
4.	Ben	48	161	Zobáci	17.	Kristián	15	64	Zobáci
5.	Tonda	60	131	Zobáci	18.	Bára	45	60	Vlaštovky
6.	Eda	38	125	Zobáci	19.	Mikeš	0	39	Host
7.	Julča	93	108	Vlaštovky	20.	Malvína	0	33	Host
8.	Barnabáš	50	106	Zobáci	21.	Ája	0	29	Vlaštovky
9.	Martin	15	103	Zobáci	22.	Ricky	0	26	Vlaštovky
10.	Johanka	84	99	Vlaštovky	23.	Lili	0	15	Vlaštovky
11.	Pavel	51	94	Zobáci	24.	Kristiánek	0	15	Zobáci
12.	Lukáš	29	89	Pařáti	25.	Klaudie	0	15	Vlaštovky
13.	Eliška	0	87	Zobáci					

Výsledky bodování družin:

Recept na Pane Carasau odevzdali pouze Zobáci a tak jsou na prvním místě.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Zobáci	45	337
2.	Vlaštovky	30	245
3.	Pařáti	30	292

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků ukazuje, že účast na výletech se bodově vyplatí. Pochopitelně také účast na ostatních akcích v oddíle i účast v padesátce, zejména přinášecí.

jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina		
1.	Tomáš	819	10	Pařáti	15.	Áňa	254	0	Vlaštovky
2.	Mára	711	8	Zobáci	16.	Eliška	241	4	Pařáti
3.	Ernest	521	5	Zobáci	17.	Kristián	234	1	Zobáci
4.	Lukáš	498	5	Pařáti	18.	Mia	209	0	Vlaštovky
5.	Bára	447	4	Vlaštovky	19.	Ája	200	1	Vlaštovky
6.	Martin	432	4	Zobáci	20.	Ricky	131	0	Vlaštovky
7.	Tonda	411	6	Zobáci	21.	Adam	119	3	Host
8.	Pavlík	379	2	Zobáci	22.	Mikeš	96	2	Host
9.	Julča	376	4	Vlaštovky	23.	Malvína	86	2	Host
10.	Ben	371	2	Zobáci	24.	Marek	37	0	exZobáci
11.	Eda	365	4	Zobáci	25.	Lili	15	0	Vlaštovky
12.	Jožka	344	3	Vlaštovky	26.	Kristiánek	15	0	Zobáci
13.	Barnabáš	332	1	Zobáci	27.	Klaudie	15	0	Vlaštovky
14.	Janis	283	3	Pařáti					

Prémiová „50“ pro rok 2022/2023

Kdy plnit padesátku? Odborné nebo poznávací úkoly je možno plnit každou oddílovou schůzku plus na většině výletů, důležité je na výletech si o plnění požádat. Co se týká přinásecích úkolů, tady je situace mírně jiná. Termín odevzdání je od oddílovky v tomto měsíci do poslední oddílové akce před oddílovou schůzkou (tj. na výletě nebo družinovce), z čehož vyplývá, že je můžete nosit skoro celý měsíc.

Březen: V měsíci březnu je pro vás přinásecím úkolem „Co je to?“ Na oddílových stránkách <http://www.oddiloko.org/cojeto.htm> naleznete šest záhadných obrázků, které musíte zkusit poznat. Poznávka je pak naopak poměrně složitá a bude se věnovat oblasti, kterou v oddíle procvičujeme jen okrajově a tou je geologie. Pokuste se poznat žulu a pískovec a zjistit, jak se od sebe liší nerost a hornina, rozhodně vám to pomůže.

Duben: Pro dubnové období budeme mít poznávku z památek a určování stavebních slohů. Vzhledem k tomu, že jsme se památkami zabývali na únorových schůzkách, očekávám, že si povedete dobře. Přinásecím úkolem pak je geosbírka. Přineste až tři různé horniny nebo nerosty, které dokážete správně určit. Body se vám počítají jen za donesené a správně určené.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Tomáš	0	0+22	0+15	0+25	0+25					
Lukáš	14	0+17	0+15	0+0	0+0					
Janis	5	0+11	0+6	0+0	0+0					
Eliška	0	0+0	0+2	0+0	0+7					
Mára	10	0+16	0+11	0+12	15+13					
Martín	0	0+17	0+9	0+17	0+13					
Marek	7	0+0	0+0	0+0	0+0					
Ernest	2	0+9	0+3	0+3	0+5					
Eda	0	0+7	15+3	0+0	0+12					
Ben	0	15+1	0+3	20+1	0+8					
Tonda	3	0+3	0+0	0+5	0+11					
Kristián	0	0+1	0+0	0+1	0+4					
Barnabáš	8	0+0	0+0	0+5	0+11					
Pavel	0	0+6	15+0	20+4	0+13					
Bára	14	0+6	0+0	0+12	0+0					
Johanka	12	0+8	0+0	0+0	0+0					
Julinka	3	0+5	0+0	0+0	0+0					
Mia	0	0+2	0+0	0+5	0+7					
Áňa	0	0+4	0+0	0+1	0+9					
Ája	0	0+0	0+0	0+0	0+14					
Ricky	0	0+0	0+0	0+0	0+11					

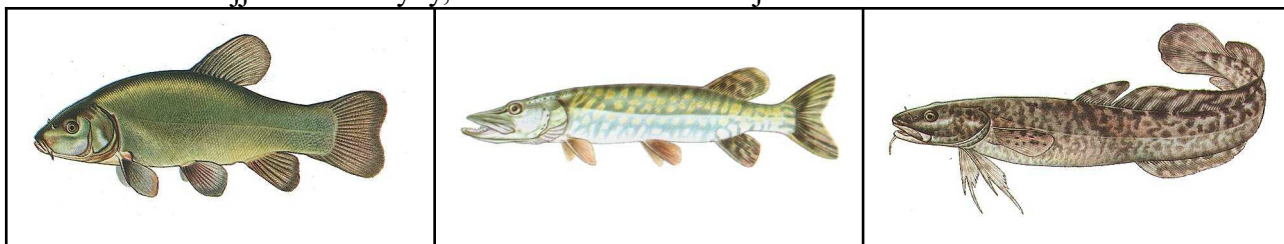
Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech

Máme tu druhé kolo jarního běhu naší soutěže o kOKOsový ořech. Se stejnými pravidly jako vždy (najděte si letošní první číslo) poznávejte trojici obrázků a v červnu můžete získat sladkou odměnu. Zopakujme si pro jistotu pravidla. Každý měsíc zde je zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na červnové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, sladkosti, většinou s kOKOsovou příchutí, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, dostanou drobnější ceny. Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílu.

2. kolo – Pojd'me si dát rybu

Zrovna nedávno jsme měli výlet motivovaný klášterní kuchyní a navíc začíná období Velikonočního půstu, takže je možné jíst jen vodní tvory a to zejména ryby. Podívejte se tedy, co byste si mohli dát na talíř a zkuste tyto ryby určit plným dvousložkovým přírodovědným názvem. A nedávám sem tentokrát samé nejjednodušší ryby, ať si hledání trochu užijete.

Řešení prvního kola jarního běhu: Neobvyklé ovoce: kdoule, kaki, mango - řešení odevzdal Mára 6 bodů, Tonda 6 bodů, Tomáš 6 bodů, Bára 6 bodů, Johanka 6 bodů a Julča 6 bodů

Vtip nalezený na Internetu:

Při placení říká číšník hostovi: „Á, vidím, že jste nám tady propálil ubrus! To budete muset zaplatit!“

Host říká: „Promiňte, ale ten ubrus byl propálený, už když jsem přišel.“

A číšník říká: „Nevymýšlejte si! To ten před vámi tvrdil taky, a taky zaplatil!“

www.alik.cz

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo šesté, Ročník 25. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Mikuláš, Anežka

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 26.2.2023. Vyšlo dne 27.2.2023 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** Osmé číslo pětadvacátého ročníku vyjde 27.3.2023 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz